

1560. Facultate eisdem Judicibus concedit, ut summarie procedant, &c.

§.7. Ac eisdem Judicibus omnes, & singulos prædicta occasione citandos etiam per edictum publicum, confitit etiam summarie, & extrajudicialiter de non tuto accessu citandi, necnon illis, & aliis quibus, ubi, quando, & quoties opus fuerit, etiam sub sententiis, censuris, & poenis ecclesiasticis ac etiam pecuniariis eorum arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis, etiam per edictum simile inhibendi. Necnon, quoscumque Apostatas, & translatos hujusmodi, qui sine canonica dispensatione aut licentia in sæculo vagari reperti fuerint, ad Monasteria, a quibus exiverunt, aut alia regularia, vel alia honesta loca, prout melius pro ipsorum animarum salute eis visum fuerit, super quo ipsorum Judicum conscientiam oneramus, reverti seu intrare faciendi, & compellendi, ac quocumque alia, quæ per eos in præmissis statuta, & ordinata fuerint, debita executioni demandandi, ac quascumque executiones per quosvis Judices ordinarios, vel delegatos in vim literarum Prædecessoris hujusmodi alias contra juris formam factas causa cognita retractandi, & annullandi, & in pristinum statum reducendi, contradictores quolibet, & rebelles per censuras, & poenas ecclesiasticas, appellatione postposita compescendi, necnon censuras, & poenas prædictas incurrisse declarandi, atque illas legitimis desuper habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravandi, interdictum ecclesiasticum, prout juris fuerit, apponendi, & auxilium brachii sæcularis, si opus fuerit, invocandi, ceteraque in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna faciendi, & exequendi, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Clausula rogatoria.

§.8. Non obstantibus præmissis literis Prædecessoris, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon privilegiis, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis quotiescumque, & per quoscumque, ac quibuslibet, & ex quibusvis causis, necnon intuitu, consideratione, contemplatione, & ad instantiam quorumvis, aut etiam motu, scientia, ac plenitudine similibus etiam quod nonnulli ex dictis Ordinibus professores se de causis eis per Sedem ipsam delegatis, nisi sub certis modo, & forma ibidem contentis intrmittere minime teneantur, concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, quoad præmissa dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Apostate, & translato abfolui poenitentiam a Confessoribus injungendam fasce debeant.

§.9. Volumus autem quod singuli Apostate, & translati hujusmodi, ut præfertur, absolvi, poenitentiam per eorum Confessorem sibi pro excessibus prædictis iniungendam facere omnino teneantur. Quodque antequam sententia seu declaratoria per supradictos Judices a Nobis deputatos ferenda paruerint, a celebratione Missarum, & quocumque Altaris Ministerio omnino abstineant.

§.10. Volumus autem quod infra sex menses a die publicationis præsentium ipsi Apostate, seu translati licentias eorum, ac dispensationes, & indulta supradictis Judicibus præsentent, & sententiam declaratoriam desuper ab eisdem promulgari, ac causam realiter, & cum effectu totaliter expediri faciant, quo termino elapso, & causa, ut præfertur, non expedita, dicti Apostate, & translati in eisdem censuras, & poenas, in quibus ante publicationem præsentium erant, reincidisse eo ipso censeantur, nisi per ipsos Judices steterit, aut alio legitimo impedimento per ipsos Judices arbitrando, dicti Apostate, & translati detenti fuerint.

§.11. Ceterum quia difficile foret præsententes literas ad singula quæque loca, in quibus eis utendum erit, deferri, volumus similiter, & prædicta Apostolica auctoritate statuimus, atque decernimus, illarum transumptis, sive impressis, sive manuscriptis, dicti Vicarii sigillo, & illius, seu publici Notarii subscriptione munitis, eandem proflus fidem ubique locorum in iudicio, & extra adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostense.

Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo, tertio nonas Aprilis Pontificatus nostri Anno I.

V. Contra detinentes jocalia, & alia quæcumque bona ad Sedem Apostolicam spectantia, ac scientes, & non revelantes.

De materia post concord. in Pauli Quarti Const. XVI. Incumbentia Tom. IV. Par. I. fol. 336. Et signanter contra non restituentes scripturas. vide in Sixt. V. Const. Non sine, ubi notabo.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis officii auctoritas Nos admonet, & ordo rationis exposcit, ut circa ea potissimum versetur, per quæ res, & bona Romanæ Ecclesiæ, præsertim usui, & ornatu i Romani Pontificis pro tempore existentis, & Sacri Palatii Apostolici deputata ab impiorum insultibus, & rapinis præserventur, & ab eis ausu sacrilego, aut alias quomodolibet abinde asportata, & distracta, nostræ operationis ministerio, cum animarum salute eorum, qui coeca cupiditate ducti in non parvam Sanctæ Matris Ecclesiæ iniuriam, & ipsorum animarum perniciem, Dei timore postposito, ea furripere, seu sibi appropriare, aut istine divertere ausi fuerint, eidem Romano Pontifici pro tempore existenti restituantur, & taliter in præmissis provideatur, quod ceteris cedat in exemplum.

§.1. Cum

1560. Apostate, & translati dispensationes, & indulta Judicibus præsentent, & causam expedire debent infra sex menses, alias in censuras antea incurfas reincidant.

Exemplorum fides.

D. P. An. I. die 8. April.

Procedimus.

1560. Causa istius Constitutionis.

Confirmatio penarum impostarum contra occupatores bonorum Cam. Apost.

Præceptum restitendi omnia bona dictæ Camere.

§.1. Cum itaque, sicut non sine gravi animi nostri molestia accepimus, tam tempore infirmitatis diversorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, ex qua, sicut Domino placuit, ab humanis decesserunt, quam exinde diversarum Sedium vacantium, quamplura etiam præiosa jocalia, ornamenta, & alias ad eundem Romanum Pontificem pro tempore existentem, & Cameram Apostolicam spectantia, & pertinentia, tam ex dicto Palatio, quam aliis quibusvis locis ablata, & distracta fuerint, & a diversis eorum protervia invalescente detineantur, in nostrum, & ejusdem Pontificis pro tempore existentis non solum detrimentum, sed etiam Sedis Apostolicæ ignominiam, & ipsius auctoritatis diminutionem, necnon illa detinentium, animarum perniciem, atque periculum non modicum.

§.2. Nos hujusmodi inconvenientibus, & animarum periculis quantum in Nobis est, obviare, & aliis in præmissis, prout par est, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, omnes, & singulas censuras, & poenas Ecclesiasticas per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros contra talium perpetratores, ac alios bonorum Apostolicorum usurpatores, raptores, receptores, & possessores, ac detinentes, & non restituentes, ac scientes, & non revelantes, sub quibusvis verborum formis promulgatas, quorum, & literarum Apostolicarum desuper confectarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur præsentibus, haberi volumus pro expressis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & innovamus, ac ad infra scriptos extendimus, & ampliamus.

§.3. Et nihilominus motu, & scientia similibus, omnes, & singulas, tam sæculares, quam Ecclesiasticas, ac etiam militarium, & Ordinum quorumcumque religiosas etiam quacumque Episcopali, Archiepiscopali, & Patriarchali seu superiori Ecclesiastica etiam Cardinalatus honore, ac etiam Comitali, Marchionali, aut Ducali dignitate fungentes, ac alias mundanas personas, nullas poenitus excipientes, cuius dignitas, qualiscumque sit, in peccatis nemini excusationem præbere debeat, quæ jocalia, ornamenta, aurum, argentum, monetatum, & non monetatum, gemmas, margaritas, lapides pretiosos quocumque nomine nuncupatos, pecunias, vestes, pannos, & tam manuscriptos, quam quosvis alios libros, scripturas, necnon equos, mulos, mulas, imagines aureas, argenteasque, ac aneas & marmoreas, ac suppellectilia, & alia quæcumque res, & bona mobilia, & immobilia, spiritualia, & prophana cujuscumque generis, qualitatis, & quantitatis, seu pretii existentia pro usu, & commoditate Romani Pontificis pro tempore existentis, & ornamentum Palatii hujusmodi deputata, ac ad eundem Romanum Pontificem pro tempore existentem spectantia, & pertinentia, tempore infirmitatis, cujusvis Romani Pontifi-

cis Prædecessoris nostri, ex qua postmodum decessit, ac etiam dictæ Sedis propterea vacantis, necnon per annum ante obitum, & vacationem hujusmodi ex dicto Palatio, & alias undecumque, & quocumque asportarunt, subtraxerunt, & occultarunt, seu prætenso titulo donationis, vel remissionis, quietantia, vel alio quovis prætextu detinent, seu sciunt ea per alios possideri, usurpari, & detineri, aut occupata fuisse, & ad eorum manus pervenisse, requirimus, & monemus, eisque districte præcipiendo mandamus, quatenus infra sex dierum spatium, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos duos dies pro tertio, & peremptorio termino eis, & eorum cuilibet pro canonica monitione assignamus, omnia, & singula jocalia, ornamenta, aurum, argentum, gemmas, margaritas, lapides prætiosos, pecunias, vestes, pannos, libros, equos, mulos, mulas, imagines, suppellectilia, & alias res, & bona hujusmodi dilecto filio Francisco Odescalco dictæ Camere Præsidentium cum effectu restituant, & consignent, & si donationem, vel remissionem, aut quietantiam desuper sibi factam præterdant, illam seu illas, videndas, ut decet, & examinandas exhibeant, & producant, ac illorum raptores, usurpatores, seu detentores, vel occupatores scientes reveleant.

§.4. Alioquin lapsis diebus hujusmodi omnes, & singuli præfati Episcopali, vel Archiepiscopali, aut Patriarchali, ac etiam Cardinalatus honore seu dignitate præditi, interdicti ingressus Ecclesiæ poenam, alii vero excommunicationis, & maledictionis aeternæ sententiam, quam alias in eos in his scriptis ferimus, & a quibus nisi a Nobis, & eodem Romano Pontifice pro tempore existente, ac satisfactione prævia, præterquam in mortis articulo constituti, relaxationis, & absolutionis beneficium obtinere non possint, eo ipso incurrant, & si Pontificali aut Cardinalatus honore seu dignitate præditi sub interdicto hujusmodi per octo dies præfatos, seu immediate sequentes permanere, alii vero inferiores ab eis eandem excommunicationis sententiam animo, quod abist, indurato sustinere non formidaverint, ex tunc elapsis dictis octo diebus, Pontificali, & etiam Cardinalatus honore, seu dignitate præditi a regimine Ecclesiæ eis commissarum eo ipso suspensi, ac tam ipsi, si alia beneficia Ecclesiastica obtineant, quam inferiores ab eis, omnibus, & singulis Monasteriis, Prioratibus, dignitatibus, administrationibus, canonicatibus & præbendis, ceterisque beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura, sæcularibus, ac Ordinum quorumcumque regularibus, quæ in titulum, vel commendam, seu administrationem, aut alias quomodolibet etiam ex quibusvis concessionibus, seu dispensationibus Apostolicis obtinent, ac etiam Officiis Romanæ Curie per eos obtentis, Sæculares vero Feudis, Vicariatibus, Dominiis, & aliis juribus, ac privilegiis quibuscumque eis per Romanam Ecclesiam aut Sedem

Poenæ non restituentium, scientiumque & non revelantium.

Sedem præfatam, seu alios quoscumque etiam quacumque alia auctoritate etiam Imperiali, vel Regali eis concessis, etiam eo ipso privati existant, & ad similia beneficia, feuda, privilegia, vicariatus, dominia, & jura obtinenda, necnon ad quoscumque actus legitimos exercendos inhabiles, ac etiam intestabiles similiter eo ipso fiant, possintque beneficia, officia, ac vicariatus, & feuda, aliaque jura hujusmodi tamquam vacantia absque alia declaratione desuper faciendâ a Nobis, & Sede præfata, ac aliis, ad quos pertinet, illa concedere, & dare, libere impetrari. Scituri quod si ipsi, aut eorum aliqui suæ salutis immemores in præmissis morosi fuerint, seu præmissa adimplere non curaverint, aut contempserint, hoc eis pro gravi crimine, & delicto imputabitur, & Justitia mediante, contra eos ad graviores, & tales poenas absque ullo respectu procedetur, quod illorum coercitio eis perpetuo cedat ad noxam, & aliis in exemplum, absque spe alicujus veniæ inde consequendæ: si vero se humiles & ad satisfaciendum, aut confitendum promptos exhibuerint, cum omni mansuetudine, & respectu excipientur, & ex eorum spontanea restitutione, seu confessione eis salutaris misericordiae, & gratiæ amplexus exuberanti Sedis præfate in singulos poenam pietate provenient. Ac singulas donationes eis desuper factas, prout justitia suadebit, & ordo distaverit rationis, admittemus. Ac ut præfertur, scientes, & revelantes, ultra Cœlestis præmii, a Nobis condignam mercedem, & retributionem recipient, cum eorum omnium grata satisfactione.

Derogatio cō
traziorum.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis præfatis, necnon donationibus, concessionibus, & aliis dispositionibus, de bonis, rebus & aliis præmissis, etiam Cardinalibus & aliis prædictis, etiam per dictos Prædecessores, aut eorum alios ex quacumque causa factis, & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu & scientia paribus concessis, confirmatis & innovatis, quibus, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes; illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, & quoad hoc eis nolumus aliquatenus suffragari, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Jussio publi
candi hanc
Bultam.

§.6. Volumus autem, quod cum primum præsentis literæ, quarum transumptis manu Notarii publici subscriptis, sicuti ipsis originalibus literis fidem plenam adhiberi debere decernimus, in valvis Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Ecclesiæ Lateranen., ac Acie Campi Floræ etiam de

Urbe per unum ex Cursoribus nostris affixæ fuerint, perinde singulos, quos concernunt, quoad præmissa omnia ardeant, ac si eadem præsentis literæ eis singulariter & personam liter in sinuata, & intimata fuissent.

Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1560. tertio Nonas Aprilis, Pontificatus nostri Anno primo.

D. P. An.I.
die 3. April.

V I.

Exemptio Monialium, & Sororum cujuscumque Ordinis Regularium a decimis, subsidiis, aliisque oneribus.

PIUS EPISCOPUS,
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

DE statu Ecclesiarum, & Monasteriorum quorumlibet curæ nostræ divina dispositione commissorum paterna diligentia cogitantes, ad ea per quæ illorum, ac personarum præsertim feminei sexus in illis sub regulari castimonia Altissimo famulantium statui, & opportuna subventioni valeat salubriter provideri, ipsæque personæ semotis perturbationibus universis in pacis, & quietis amantate divinis officiis liberius vacare valeant, libenter attendimus, ac in iis nostri pastoralis officii partes favorabiliter impartimur.

Exordium.

§.1. Hinc est quod Nos Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate omnes, & singulas Abbatissas, Priorissas, Ministras, Moniales, & Sorores quorumcumque Monasteriorum, Domorum, & regularium locorum Monialium, & Sororum quorumvis Cisterciensium, Præmonstratensium, S. Clare, necnon Sancti Benedicti, & S. Augustini, ac Tertii Ordinis Sancti Francisci, & aliorum quorumvis Ordinum, etiam sub cura & regimine, ac secundum regularia instituta Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum, & Eremitarum ejusdem Sancti Augustini degentium in Lombardia, & quibuscumque aliis Italia partibus consistentium, ipsaq. Monasteria, & Domos, & loca (deductis quatuordecim ducatis auri de Camera pro victu cujuslibet Monialis seu Sororis) alios redditus non habentia, eorumque possessiones, & alia quacumque bona mobilia, & immobilia, a quarumcumque decimarum, & subsidiorum, ac aliorum onerum quomodolibet nuncupatorum, per Nos, & Sedem Apostolicam, seu ejus Legatos, & Nuncios, aut quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, etiam pro expeditione contra Turcas, vel fidei tuitione, ac Fabrica Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, aut quavis alia urgentissima causa pro tempore impositorum solutione, ex certa nostra scientia, auctoritate Apostolica, tenore præsentium in perpetuum prorsus eximimus, & liberamus.

Exemptio a
solutione de
cimiarum, &
subsidiorum,
ac aliorum o
nerum.

§.2. Et nihilominus omnibus, & singulis Collectoribus, Subcollectoribus, ac

Prohibitio
Commissariis
& aliis ex
toribus.

Commissariis, necnon quibuscumque aliis, ad decimarum, & subsidiorum hujusmodi exactorem deputatis, & pro tempore deputandis, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub nostræ indignationis, ac excommunicationis late sententiæ poena districtius inhibemus, Abbatissas, Priorissas, Ministras, Moniales, & Sorores, Domos, & Monasteria, & loca prædicta, etiam vigore quarumcumque literarum a Nobis, vel Sede prædicta pro tempore emanatarum, etiam si in eisdem contineatur, quod ad quævis exempta, & non exempta Domos, Monasteria, & loca se extendant, vel alterius cujuscumque tenoris existant, ipsius Sedis sibi concessæ facultatis, nisi de præsentibus eorumque toto tenore, ac de dictis Ordinibus, & nomine eorum, quibus dictorum Ordinum cura, gubernatio, & protectio pro tempore commissa fuerint, plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, fecerint mentionem, ad solvendum decimas, seu subsidia, aut onera hujusmodi quovis modo cogere, aut compellere, seu alias præmissorum occasione eas molestare, seu inquietare præsumant.

Executorum
istius Consti
tutionis depu
tatio, & fa
cultates.

§.3. Quo circa dilectis filiis Camera Apostolicæ Locumtenenti, ac Alma Urbis nostræ Vicario in spiritualibus generali, necnon universis, & singulis venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, & etiam dilectis filiis eorum in spiritualibus Vicariis generalibus, ceterisque Ecclesiarum Prelatis per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios eisdem Abbatissas, Priorissas, Ministras, Moniales, & Sorores in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, eadem præsentibus, & in eis contenta quacumque inviolabiliter observari faciant. Non permittentes eas, ac Domos, Monasteria, & loca hujusmodi per Collectores, aut Subcollectores, & Commissarios præfatos, seu quoscumque alios contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet molestari, contraditores quolibet, & rebelles per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula de
rogatorie.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali, de duabus dietis edita; dummodo non ultra tres dietas vigore præsentium ad iudicium non trahatur, & aliis constitutionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam in forma Brevis, aut aliis quibuscumque per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, cum quibusvis irritativis, annullativis, revocativis, exceptivis, restitutivis, declarativis; aut derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clau-

fulis, etiam pluries, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si talia forent, quod pro eorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
fides danda.

§.5. Volumus autem quod earumdem præsentium transumptis sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo, &c. Si quis, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1560. nonis Aprilis, Pontificatus nostri Anno primo.

D. P. An.I.
die 5. April.

V I I.

Approbatio Confraternitatis sub Invocatione SS. Trinitatis nuper in Urbe institutæ, ad hospitandum Peregrinos ad Urbem devotionis causa accedentes, ac resicendum Pauperes convalescentes ex aliis Hospitalibus dimissos; Et tam illos, quam istos salubriter in mandatis Domini erudiendos.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Illius, qui pro Domini saluatione grægis, in ara Crucis, in precium immolari non abnuit, quique inter alia sibi beneplacita, opera charitatis exerceri præcipit, vices licet immeriti gerentes in terris, curis angimur assiduis, & continua meditatione passamur, circa quacumque pia opera, ex Christianissimum devotione ordinata, ut firma perpetuo subsistant, omni studio intendere, & ut ad præmissa Christianissimum vota facilius concurrant, fideles ipsos quibusdam spiritualibus, & allestivis muneribus libenter prosequimur, ac eorum pia suffragia donis celestibus confovemus, ut exinde reddatur divinæ gratiæ aptiores, & charitatis devotio in dies per amplius augeatur in eis.

Exordium.

§.1. Cum itaque sicut pro parte dilectorum filiorum modernorum Confratrum, Confraternitatis Sanctissimæ Trinitatis in Alma Urbe, de consensu bonæ memoriæ Philippi Archiepi Episcopi Salutiarum, in dicta Urbe, & illius districtu Sedis Apostolicæ, dum viveret, Vicarii Generalis, alias in Pauperum Peregrinorum, & Convalescentium personarum subsidium institutæ, & ere-

Confraternitas
Trinitatis
nuper in Urbe
institutæ fuit,
ad subsidium
pauperum Pere
grinorum &
Convalescen
tium.

& erecta, Nobis nuper exhibita petio continēbat, ipsi relictis peccatorum fordibus, ad divinorum præceptorum, quantum humana patitur fragilitas observationem reducti, iramq. divinam penitentia, & orationibus præcipue placari considerantes, ultima cujullibet mensis Dominica in unum congregati, peccata sua confessi, sacratissimum Eucharistiæ Sacramentum devote recipiant, factaq; deinde Processione, orationem in deputato Oratorio inchoantes, & inter cetera, pro reipublicæ Christianæ conservatione, & augmento, ac inter Principes Christianos universali pace, ac pro tempore Romani Pontificis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, illiusq. Prælatorum prospero statu, devote orantes, orationem ipsam partitis inter se horis triduo reddant continuam, & in ipsius Confraternitatis Hospitali, quod multis annis in domo conductitia tenuerunt, & nunc in propria ad id Dei liberalitate, & benignitate per eos empta tenent, quoscumque Peregrinos ex quibusvis Mundi partibus ad Urbem, & Hospitali hujusmodi devotionis causa confluentes recipiant, & tribus ac quandoque pluribus diebus hospitentur, & nutriant, ac alias charitative tractent. Pauperes quoque Convalescentes, qui dum ab infirmitate liberi quidem; sed debiles ex aliis Hospitalibus exeuntes, quo se recipiant, & reficiant non habent, in eodem suo Hospitali similiter recipiant, ac eos non solum corporaliter donec robustiores evadant pie alant, verumetiam rudes & ignaros interim, dum ibidem morantur, in mandatis Domini erudiant, cunctaq; hæc opera ex bonis sibi a Deo collatis, aliorumq. Christianidelium elemosynis, cum ipsa Confraternitas proprios redditus ultra quindecim ducatos non habeat, hæcenus exercuerint, & exerceant, exercereq; perpetuo intendant: pro parte eorumdem Confratrum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ut ipsi & alii Christianideles sui interioris hominis reformationi intendere, & in piis & charitativis operibus præfatis, sine quibus Cælestis Regnum acquiri non potest, perseverare studeant, & ceteri ad ingrediendam dictam Confraternitatem alliciantur eo libentius, & promptius, quo spiritualibus donis se refici, animarumque suarum salutem facilius adipisci cognoverint, eorum animarum salutem, pauperumq. ac dictæ Confraternitatis successui consulere, ac ipsius Confraternitatis erectionem hujusmodi, illiusq. statuta, & ordinationes approbare, & confirmare, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur.

Et modo a Pontifice cum suis ordinationibus confirmatur.

§.2. Nos igitur, qui divini cultus augmentum, & animarum salutem, & Hospitalium quorumlibet salubrem directionem, & in eis degentium pauperum subventionem nostris potissimum temporibus ubique vigere, & augeri sinceris desideramus affectibus, quique dictorum Confratrum tam salubria vota, & pia opera, plurimum in Domino collaudamus, ipsos & eorum singulos a quibusvis excommunicatio-

nis suspensionis, & interdicti, aliusq. Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi suspensionibus inclinati, ipsius Confraternitatis erectionem, & institutionem, necnon ordinationes, & statuta pro salubri ejusdem Confraternitatis directione, nunc & pro tempore edita, sacris Canonibus non contraria, ac inde pro tempore secuta quæcumque, licita tamen & honesta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac rata, & grata habemus, illiq; perpetuè firmitatis robur adjicimus.

§.3. Et insuper universis, & singulis Confratribus Confraternitatis hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus, aliisq. Christianidelibus utriusque sexus, etiam de dicta Confraternitate non existentibus, qui Hospitali præfatum, seu illius pro tempore Ecclesiæ vel Cappellæ, in ejusdem Sanctissimæ Trinitatis, & Sancti Benedicti, cujullibet anni festivitibus devote visitaverint annuatim, & ibidem ter Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam devote recitaverint, & de bonis sibi a Deo collatis pro eorumdem Convalescentium, & Peregrinorum manutentione, eorum arbitrio aliquam elemosynam porrexerint, plenariam omnium peccatorum suorum remissionem, & indulgentiam misericorditer in Domino auctoritate, & tenore prædictis, ex certa scientia, ac de Apostolice potestatis plenitudine concedimus, & largimur.

§.4. Illis vero, qui ultima cujullibet mensis Dominica, vel illam immediate sequenti Luna sive Martis, aut aliis diebus, Orationi per dictos Confratres pro tempore fienda, & continuanda intervernerint, & illam per unam horam, vel si vires ad id non suppetant, breviori tempore continuaverint pro Reipublicæ Christianæ conservatione, & augmento, ac Principum Christianorum mutua, & universali pace, necnon nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis, ac Romanæ Ecclesiæ hujusmodi, & illius Pastorum, felici, & prospero statu, pias ad Christum Jesum preces effundendo, quoties id fecerint.

§.5. Necnon qui de gremio dictæ Confraternitatis esse pro tempore desideraverint, in ipsa eorum in Confratres receptione, & descriptione, dummodo omnes, & singuli Christianideles præfati temporibus, & diebus ipsis poenitentes, & confessi sint, & Sacratissimum D.N. Jesu Christi corpus receperint, centum annos, & totidem quadragenas de injunctis eis poenitentis, etiam misericorditer in Domino relaxamus.

§.6. Præterea eisdem ac omnibus, & singulis aliis præfatis, & eorum cuilibet, ut facilius, & commodius ad præmissa se disponere possint, quod temporibus, & diebus præfatis, præterquam tempore Paschatis Resurrectionis ejusdem D. N. J. Christi,

Indulgentia, que concessitur visitantibus eius Hospitali, & Ecclesiæ in festis Trinitatis, & S. Benedicti, & elemosynas largientibus.

Orationibus eisdem tempore orationis indicende a Confraternitate.

Confratribus quoque. In vide quo ad Indulgentias id quod notavi in rubric.

Facultas eligendi Confessorem. Hoc limitavit Clemens VIII.

si, quemcumque secularē, vel cujullivetiā Mendicantium Ordinis regularē Præbyterum, in suum possint eligere Confessorem, qui eos, & eorum quemlibet ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi præfata reservatis (nullis proorsus præterquam in Bulla in die Cœnæ Domini legi solita contentis exceptis) absolvere, & pro commissis poenitentiam salutarem injungere possit, & valeat, licentiam, & facultatem impartimur.

Elemosynam præstantibus indulgentia datur. In vide maximitatem irrevocacionem. Pii V.

Clause hujus Confraternitatis præferantur.

Fides danda transumptis.

Sanctio penalis.

D. P. An. I. die 29. April.

§.7. Et demum aliis quibusvis personis utriusque sexus Christianidelibus ubilibet constitutis, quæ eidem Hospitali, pro ejus, ac Convalescentium, & Peregrinorum præfatorum manutentione, & sustentatione aliquam elemosynam eorum arbitrio quomodolibet porrexerint, vel undecumque transmitterint, etiam quoties id fecerint, trecentos annos, & totidem quadragenas de injunctis eis poenitentis similiter in Domino relaxamus.

§.8. Præsentibus, quas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus indulgentiarum, gratiarum, & facultatum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut derogationibus, etiam intuitu Fabricæ Principis Apostolorum de dicta Urbe, aut Cruciatæ sanctæ, & ex quibusvis, quantumcumque urgentissimis causis, per Nos, & Sedem prædictam, aut alios quoscumque, etiam Motu proprio, & alias quomodolibet pro tempore factis, nullatenus comprehensas, sed semper ab illis exceptas, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censeri debere decernimus, perpetuis futuris temporibus duraturis.

§.9. Volumus autem, quod præsentium transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo pro tempore existentis Protectoris dictæ Confraternitatis munitis, plenaria fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, prout originalibus literis adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, adjectionis, concessionis, elargitionis, relaxationum, impartitionis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo, tertio Kal. Maii Pont. nostri Anno I.

Facultas Prælatorum Congregationis Monachorum B. Mariæ Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti, circa absolutionem, & dispensationem Monachorum, ab irregularitate, quibuscumque casibus, quatuor exceptis, incurfa.

Cetera, qua istam Congregationem concernunt, vide in Clem. VI. Const. III. Solitudinis Tom. III. Par. II. fol. 294.

PIUS PAPA QUARTUS

Dilectis filiis Generali, & aliis Abbatibus, & Visitatoribus Congregationis Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti.

Exordium: V Otis vestris, per que vestrarum, & Monachorum vestrorum animarum salus provenire dignoscitur, inducimur, ut illis, quantum cum Deo possumus, benevolum favorem impartiamur.

§.1. Hinc est quod Nos volentes vos, qui, ut asseritis, ex justis, & rationabilibus causis ad instar Sancti Angustini, & Minorum Sancti Francisci, seu aliorum Ordinum, & Congregationum, quoscumque Monachos a quacumque irregularitate, (præterquam ratione homicidii voluntarii, bigamiæ, & mutilationis membrorum) absolvere, & cum illis, ut illa non obstante, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines promoveri possint, dispensare desideratis, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati, Vobis, & cuilibet vestrum, ut in foro conscientie tantum omnes, & singulos Congregationis vestræ Monachos, etiam ante legitimam ætatem, ad aliquem ex sacris ordinibus promotos, a quacumque irregularitate per eos quomodolibet pro tempore, (præterquam ratione homicidii voluntarii bigamiæ, aut mutilationis membrorum) contracta, absolvere, & cum eis ut illa non obstante ad omnes, etiam, & Presbyteratus ordines, alias tamen rite promoveri, & postquam in illis promoti fuerint, etiam in altaris ministerio ministrare, ac missas, & alia divina officia celebrare, ac quascumque administrationes, & officia ipsius vestræ Congregationis recipere, illaque gerere, & exercere libere, & licite valeant, dispensare, eosque in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, aut existere poterant, statum restituere, reponere, & plenarie reintegrare habere, & licite valeatis. Quodque Confessor, quem quilibet vestrum pro tempore duxerit eligendum, vos, & vestrum quemlibet, si forsitan, quod absit, aliquam irregularitatem quomodolibet pro tempore incurreretis, absolvere, & in statum pristinum restituere, ac ut administrationes, & officia prædicta, ut præfertur, recipere, & retinere, etiam licite, & libere valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Facultas absolvendi, & dispensandi de qua in rubr.

§.2. Non obstantibus præmissis, & Apostoli-

1560. Derogatio quorundam que in contrarium.

stolicis, ac Provincialibus, & Synodalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac vestri Ordinis, & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & etiam iteratis vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. J. die 24. Maii.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 24. Maii millesimo quingentesimo sexagesimo, Pontif. nostri Anno I.

IX.

Spolia personarum Ecclesiasticarum, de eorum bonis, etiam ad favorem locorum piorum, absque Sedis Apostolicae licentia disponentium, spectant ad R. Camera Apostolicam.

Hoc idem statuit Paul. III. ut in ejus Constitutione. XXXIX. Romani. Tom. IV. Part. I. fol. 206. Hac tamen licentia non suffragatur Curatis extra residentiam decedentibus, ut infra in Const. In suprema. Sed Curiales habent privilegium circa spolia, ut infra in Pauli V. Const. in eminenti.

PIUS PAPA QUARTUS

Dilecto filio Francisco Odescalco Cam. nostra Apost. Praesidenti, ac spoliatorum quorumcumque in universa Italia Collectori nostro generali. Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium i

Grave Nobis & molestum accidere solet, cum de personarum ecclesiasticarum actionibus, quae integritatis exemplo ceteris praestare debent, ea Nobis deferuntur, quae & eorum famae sinceritatem, denigrare, & Camerae nostrae Apostolicae incommodum ac detrimentum asserre videntur, unde Nos ut malitiosorum pravis intentionibus occurrere valeamus, debita postmodum remedia in medium asserre, & perniciosos fraudibus, prout ex universalis nostrae Curiae sollicitudine tenemur, obviam cogimur.

Causa Constitutionis.

§.1. Cum itaque (sicut ex proborum, & fide dignorum hominum relatione nuper accepimus) quamplures Praelati, Presbyteri, & aliae ecclesiasticae personae diversarum provinciarum, locorum, & dominiorum, & praesertim Regni Neapolis, nulla a Nobis, seu Sede Apostolica facultate

testandi suffulti vel muniti, sed temeritate propria, & forsitan ad suorum importunam suggestionem impulsis, in eorum ultimis voluntatibus testamenta sua condendo, ac donationes, seu legata, aut codicillos faciendo, de bonis suis diversimode, licet id facere nullo modo possint, neque debeant, disponere audeant, ipsaque bona sub diversis confictis pretextibus, & coloribus, hospitalibus, ac piis locis, & forsitan cum promissionibus clandestinis, quod eorum consanguineis, vel affinibus, aut aliis personis ab eisdem testatoribus nominatis, post illorum obitum ab ipsis hospitalibus, & locis, de certa, seu quota portione honorum hujusmodi subveniatur, testari, relinquere, legare, codicillari non erubescant, in dictae Camerae grave damnum, & praedictum maximum, dictae Camerae indemnitati opportune consulere, & inconvenientibus hujusmodi pro officii nostri debito, congruum remedium adhibere volentes.

Prohibito disponendi in ultimis voluntatibus de rebus ecclesiasticis, absque licentia Sedis Apostol.

§.2. Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, non ad tuam, vel alterius pro te Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, auctoritate Apostolica, tenore presentium decernimus, & declaramus, omnia, & singula testamenta, donationes, in illis vel mortis causa factas, codicillos, legata, & quaecumque alia in ultimis voluntatibus per quoscumque Ecclesiarum praelatos, etiam si Patriarchali, Archiepiscopali, vel Episcopali praesulgeant dignitate, ac quorumvis Monasteriorum cujuscumque Ordinis Abbates, seu Commendatarios, ac Presbyteros, & alias quolibet ecclesiasticas personas predictas, & quascumque alias, quae ex bonis, & redditibus ecclesiasticis, & beneficiorum fructus percipiunt, absque nostra seu ejusdem Sedis speciali licentia & facultate quomodolibet, quae in futurum ab illis quocumque preterito, aut quae sit colore, etiam in favorem hospitalium & aliorum, piorum locorum hujusmodi de dictis redditibus fieri, condi, & testari, seu relinqui, aut quovis ultima voluntatis titulo disponi contigerit, nulla, irrita, inania, invalida, ac nullius prorsus roboris, vel momenti fore, & esse, ac nemini, neque etiam hospitalibus, & piis locis praefatis, cum ad Cameraam ipsam solum fraudandum, prout ex multis fraudibus desuper commissis & repertis Nobis constat, praemissa fieri clare appareat, ullatenus deinceps suffragari, neque subsistere, aut testamentis suis hujusmodi quemquam juvare, aut tueri, nec effectum aliquem ullatenus habere, vel fortiri.

Justio illa uti spolia exigendi per Cameraam.

§.3. Quinimmo te, de cujus probitate & fide specialem in Domino fiduciam obtinemus, bona quaecumque posthac in dictis testamentis relicta, tamquam spolia ad Nos & eandem Cameraam spectantia & devoluta, per te, vel subcollectores tuos deputatos jam, vel deputandos libere exigere, & recuperare, illorumque possessionem absque vitio spoliis apprehendere, ingredi, ac retinere posse, & debere.

§.4. Necnon

1560. Annulatio dispositionum de cetero faciendarum de dictis bonis.

§.4. Necnon pro tollendis omnino fraudibus praedictis quaecumque testamenta, donationes, codicillos, legata, & alias quascumque ultimas voluntates, ut praefertur, in posterum faciendas, & faciendas, atque in eis contenta, & inde secuta, quaecumque, etiam quo ad subsecutas dictorum bonorum possessiones, & illorum apprehensiones hujusmodi, motu, scientia, & deliberatione praedictis, ex nunc, prout ex tunc revocamus, irritamus, cassamus, & annullamus, ac viribus prorsus evacuamus, pro revocatisque, irritis, cassatis, annullatis, & penitus viribus omnibus evacuatis, ubicumque, tam in judicio, quam extra, ab omnibus haberi debere volumus, decernimus, atque mandamus.

Decretum irritans.

§.5. Sicque per quoscumque etiam S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, ac Clericos, & Praesidentes ejusdem Camerae, ceterosque judices, & commissarios, ac alios tam ecclesiasticos, quam saeculares, quavis dignitate, & auctoritate, etiam marchionali, ducali, & regali fulgentes, in quibusvis causis, & instantiis, sublata eis, & eorum quilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi, ac decidendi facultate, & auctoritate iudicari, interpretari, atque decidi debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Derogatio contrarium.

§.6. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon provincialium, locorum, dominiorum Regni Neapolis, & quorumcumque aliorum Regnorum, ac hospitalium, & praesertim pauperum incurabilium, & aliorum piorum locorum cujusvis civitatis, etiam Neapolis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indulgentiis, ac literis Apostolicis, illis & quibuscumque aliis personis, & locis etiam actu hospitalitatem exercentibus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia per Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Sedem Apostolicam, aut alias etiam per Nos quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiam si in illis expresse caveatur, quod testamenta Clericorum, Presbyterorum, vel etiam Praelatorum facultatem testandi a dicta Sede minime habentium, in favorem hospitalium, aut aliorum piorum locorum hujusmodi quomodolibet facta valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant, & executioni demandari debeant. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

servanda foret, tenores hujusmodi presentibus pro sufficienter expressis, & totaliter insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter & expresse derogamus, illaque adversus praemissa nullatenus suffragari posse vel debere decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. J. die 26. Maii.

Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 26. Maii millesimo quingentesimo sexagesimo, Pontificatus nostri Anno I.

X.

Applicatio poenarum Maleficiorum summam decem Ducatorum non excedentium alias Fisco debitorum Archiconfraternitati Charitatis de Urbe.

Ex Regest. in Archiv. Vat.

Hujus Confraternitatis erectionem vide in Leonis X. Constitut. XL. Illius. Tom. III. Par. III. pag. 473.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio &c.

§.1. Cum Venerabilis Archiconfraternitas Charitatis Almae Urbis per felicis recordationis Leonem Papam decimum Praedecessorem nostrum instituta fuerit, & in ipsa Archiconfraternitate in qua quamplures Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, ac Archiepiscopi, Episcopi, & alii Praelati, & Officiales Romanae Curiae, necnon forenses personae confratres existunt, non modica, sed maxima pia charitatis opera erga pauperes, & mendicantes erubescens personas exercent, etiam pauperum defunctorum corpora eorum expensis sepeliri faciendo, pauperes carceratos visitando, & per Procuratorem pauperum nuncupatum eorum causas agendo, & defendendo, ac victum eis tribuendo in maximum eorundem pauperum, & carceratorum auxilium.

Archiconfraternitas Charitatis Almae Urbis instituta ad piscatus opera, quae hic recensentur, exercenda.

§.2. Et cum ad ipsa, & majora, quae in dies exerceri necesse est, charitatis opera facultates ipsius Archiconfraternitatis sufficientes non sint, Nos volentes zelo charitatis eidem Archiconfraternitati ad hoc, ut in ipsis operibus dicti Confratres se ferventius exercent, & quod ad praesens ob dictae Archiconfraternitatis facultatum tenuitatem adimplere non valent, de cetero valeant, de alicujus subventionis auxilio providere. Motu simili omnes, & singulas, ac quascumque poenas usque ad decem ducatos auri in auro de camera quorumcumque maleficiorum in alma Urbe nostra tantum commissorum, & committendorum Fisco nostro, & Camerae Apostolicae, aut Thesaurario, vel Thesaurariis, seu aliiis Ministris, & Officialibus nostris, aut ipsius Camerae applicatas, & applicandas eidem Archiconfraternitati, ita ut ipsi Confratres, vel modernus, & pro tempore dictae Confraternitatis Protector, & Deputati, aut eorum Procuratores, seu Procurator ipsas

Eidem applicatur poena maleficiorum, de quibus in rubrica.

poenas a supradictis, & quibusvis aliis personis illas nunc, & pro tempore habentibus, & ut rem propriam exigere, & de exactis quietare, ac in dicta, & alia eis visa charitatis opera convertere libere, & licite valeant, gratiosè concedimus, & elargimur, ipsaque poenas, ex nunc ipsi Archiconfraternitati perpetuo applicamus, & applicatas esse volumus, decernimus, & declaramus.

Eidem remittitur Taxa, quae pro huiusmodi debetur Barifellis, aliisque exequutoribus

§.3. Et ut majorem etiam utilitatem, & fructum dicta Archiconfraternitas consequatur, eidem Confraternitati, ac illius Protectori, & Deputatis, nunc & pro tempore existentibus taxam per eos omnibus, & singulis ejusdem Almae Urbis, ac Civitatum, Terrarum, & locorum praedictorum Barifellis, & aliis executoribus imponendam, quam ab eis exigere, & de exactis quietare, ac, ut praefertur, convertere libere possint, etiam gratiosè donamus, concedimus, & elargimur, ac dicta Confraternitati etiam perpetuo applicamus, ac quod nullus ex dictis Barifellis, & executoribus, seu de cetero in eorum officio, & exercitio in aliquo intrinsece possit, nisi prius ab eisdem Protectore, & Deputatis literas patentes habuerit, perpetuo statuimus, & ordinamus.

Executores huiusmodi iterarum deputati.

§.4. Mandantes in virtute Sanctae obedientiae dilectis filiis nostris Guidoni Afcanio Sanctae Mariae in Via-Lata Diacono Cardinali Sanctae Romanae Ecclesiae Camerario, & Almae Urbis Vicario Gubernatori, & Senatori, ac aliis quibusvis Judicibus, & personis in ipsa Urbe constitutis nunc, & pro tempore existentibus, ac extra ipsam Urbem, Legatis, Vice-Legatis, Gubernatoribus, Potestatibus, Judicibus, Thesaurariis, & aliis personis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, quatenus visis praesentibus omni mora, & dilatione, ac excusatione postpositis, donationem, concessionem, & alia praemissa omnia, & singula, ab omnibus, & singulis observari, ac suos plenarios effectus sortiri faciant realiter, & cum effectu, contraditores &c. compescendo.

Obstantium derogatio.

§.5. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis, & Civitatum, Terrarum, & locorum praedictorum statutis, & reformationibus, & decretis etiam juramento &c. roboratis, privilegiisque, indultis, & literis Apostolicis supradictis, & quibusvis aliis curiis, & tribunalibus, necnon Thesaurariis, & aliis personis in praedictum, seu contrarium praemissorum per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam, etiam motu proprio &c. concessis, & confirmatis, necnon quibusvis concessionibus, & deputationibus dictis Barifellis, & exequutoribus, ac aliis personis &c. quomodolibet, etiam per dictos Pontifices, & Nos dictaque Sedis Legatos, Vice-Legatos, Gubernatores, ac Communitates, & alias personas &c. quomodolibet factis, & concessis, quibus omnibus, & singulis in literis latissime extenden-

tenden, etiam si de illis &c. tenores &c. hac vice derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat ut petitur I.

§.6. Et de donatione, concessione, applicatione, statuto, ordinatione, decreto, mandato, & derogatione, ac omnibus aliis, & singulis praemissis, quae hic pro repetitis, & expressis habeantur perpetuo, in forma gratiosa latissime extenden, & cum deputatione Judicum exequutorum, & defensorum qui assistant &c. latissime extenden, contraditores &c. per quascumque poenas etiam pecuniarias &c. compescendo, easque aggravando &c. interdictum imponendo. Et quod litera per Breve nostrum expediri possint, seu sola praesentis signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra, quacumque regula contraria non obstante.

Fiat: I.

Datum Romae apud Sanctum Petrum decimotertio Kalendas Julii Anno I.

Subscriptio
Papae.
Praesentium
sola signatura
sufficit.

Dat. die 18.
Junii 1560.
P. An.

XI.

Confirmatio quamplurium gratiarum, & immunitatum, exemptionumque, & privilegiorum Fratrum Militum Conventus, & Hospitalis S. Jo. Hierosolymitani, ejusque Magni Magistri, Priorum, & aliarum personarum, a Pont. Praedecessoribus concessorum, cum eorundem extensione, & aliorum concessione.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis providentia Praedecessorum suorum gestis, quae suadentibus honestis causis pro personarum Ecclesiasticarum praesertim regularium pro Fidei Catholicae adversus Christi Crucis inimicis, defensione, & conservatione jugiter laborantium, commode, & utilitate providere emanarunt, ut eo firmius perdurent, quo saepius fuerint Apostolicae Sedis praesidio roborata, libenter suae approbationis robur adjicit, ea de novo concedit, aliasque desuper disponit, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Exordium.

§.1. Dudum siquidem postquam fel. rec. Martinus V. ex certa scientia per suas statuerat, & ordinaverat, quod qualibet querela, quaestiones, lites, causae, & controversiae, quas ex tunc inter fratres, & subditos hospitalis S. Joannis Hierosolymitani tunc praesentes, & futuros, ex quibusvis occasione oriri, & moveri contingerent quovis modo, cum omnibus suis incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, ac omni cujusvis appellationis (praeterquam in defectus, aut denegate justitiae, vel illati perperam contra stabilimenta, & consuetudines dicti hospitalis gravaminis casibus) remoto obstaculo per pro tempore existentem Magistrum, & dilectos filios Con-

Mart. V. cognitione causarum subditorum Hospitalis dedit M. Magistro, & Conventui.

Conventum dicti Hospitalis, seu illos ex illis fratribus, quibus ipsi Magister, & Conventus eas committerent, etiam usque ad tertiam definitivam sententiam inclusive audirentur, necnon juxta laudabiles consuetudines, & stabilimenta Hospitalis huiusmodi, & prout alias juris foret, debito sine deciderentur, omnesque, & singuli Priores, praepceptores, bajulivi, castellani, & fratres Hospitalis praedicti, postquam de mandato, seu auctoritate contra eos intentandis causis, ad comparandum coram ipsis, & commissariis per eos, ut praefertur, pro tempore deputatis, in locis quantumcumque ab eodem Hospitali remotis citati forent, coram eisdem Magistro, Conventu, & Commissariis, prout contingeret, legitime comparere deberent, & tenerentur juri, & justitiae secundum stabilimenta, approbationes, usus, & laudabiles consuetudines praefati Hospitalis paritari. Quodque illi ex prioribus, praepceptoribus, castellano, emposita, bajulivis, fratribus, & subditis praefatis, qui contra eorum aliquem super quibusvis querelis, rebis, vel negociis, praeterquam in casibus praefatis, coram alio, quam praefatis Magistro, & conventu, ac per eos pro tempore datis Commissariis in causam traherent, & ad alium, quam eosdem appellationes quascumque interponerent, causas huiusmodi prorsus perderent, & excommunicationis sententiam incurrerent, neque super qua contenderent privati existerent eo ipso.

Sixt. IV. qual. cumque provisiones beneficiorum ad solium M. Magistri spectare voluit.

§.2. Et Sixtus IV. inter alia, omnes, & singulas collationes, provisiones, uniones annexiones, & incorporationes, ac quascumque alias concessionis, & dispositiones de praepceptoris, Cameris, Magistratibus nuncupatis, seu illarum fructibus, redditibus, & proventibus, quibusvis personis, cujuscumque status, ordinis, vel conditionis existerent, quavis consideratione, & sub quacumque verborum forma, ac cum quibusvis clausulis derogatoriis, etiam Motu proprio, & ex simili scientia, ac cum expressa derogatione jurium Magistri dicti Hospitalis, seu annuae responsionis illi faciende, eatenus auctoritate Apostolica factas nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti fuisse, & esse etiam per suas declaraverat, & quatenus viribus subsistere dicerentur, revocaverat, cassaverat, & irritaverat, ac illas, & quas in futurum, etiam cum expressa derogatione, literarum Sixti Praedecessoris huiusmodi fieri contingeret, pro infectis haberi voluerat. Ac monuerat, & requisiverat omnes, & singulos earundem Camerarum magistratuum detentores, seu possessores, qui tunc erant, aut pro tempore essent, praetextu concessionum, provisionum, & dispositionum quarumlibet, quae ab alio, quam pro tempore existenti Magistro dicti Hospitalis eatenus emanaverant, & in futurum emanarent, etiam a dicta Sede, ut infra certum tunc expressum terminum camerarum per eos pro tempore detentorum, seu possessorum, huiusmodi possessionem vacuum, liberam, & expeditam

Magistro dicti Hospitalis, aut illius legitimo procuratori traderent, & assignarent, alioquin ex tunc prout ex ea die, in omnes & singulos, qui non parerent, seu, ut non parerent, suaderent, aut alias auxilium, consilium, vel favorem praestarent, excommunicationis sententiam promulgaverat, a qua nisi in mortis articulo constituti, ab alio, quam Romano Pontifice nequirent absolutionis beneficium obtinere, & praeter sententiam excommunicationis huiusmodi, si dicti Hospitalis fratres forent, & excommunicationis sententiam huiusmodi, per mensum animo sustinerent indurato, prioratibus, castellaniis, bajulivis, praepceptoris, & officiis praefati Hospitalis per eos tunc obtentis, eo ipso privati, & inhabiles ad illa, & alia in posterum obtinenda essent, postquam per Magistrum, & Conventum, praefatos de illis sic vacan. per privationem huiusmodi libere disponi, liceret quoque Magistro pro tempore existenti Hospitalis huiusmodi dicto termino decurso, per se, vel procuratores suos possessionem camerarum earundem propria auctoritate libere apprehendere, ac illarum fructus, redditus, & proventus percipere, ac in suis, & eius magistratus usus, & utilitatem convertere, & retinere cujusvis licentia super eo minime requisita.

Tunc VIII. Ordinē S. Sepulchri & Militiam S. Lazari suppreffit, & hunc Ordini Hierosolymitano univit.

§.3. Et Innocentius VIII. ex certis causis tunc expressis inter alia, Sancti Sepulchri Dominici Hierosolymitani Ordinis Sancti Augustini, & Militiae Sancti Lazari in Bethleem, & Nazareth, etiam Hierosolymitani Ordinis Sancti Augustini Piastaven. Diocesis nuncupatam, & alia ab eis dependentia membra cum suis pertinentiis, ac eorundem Ordinum, & Militiae, archiepiscoporum, prioratus, & magistratus generales, ac in eorundem Ordinum prioratibus, praepceptoris, domibus, & membris, illorumque, quibus denominabantur nomina, dependentias, & pertinentias de fratribus suorum consilio per quosdam suppresserat, & extinxerat, illaque omnia, & singula per universum Orbem existentia Hospitali praefato pro illius membris, ac domum praedictam expresse pro membro prioratus Aquitaniae dicti Hospitalis de simili consilio perpetuo univerat, incorporaverat, concesserat, & assignaverat, ac voluerat, quod tam qui in titulum, quam qui in Commendam illam tunc obtinerent, ad aliorum Fratrum dicti Hospitalis instar juxta tunc Magistri, & Conventus praefatorum, aut ab eis auctoritatem habentium, providam moderationem pro temporum qualitate de eorundem membrorum, quae sic obtinerent proventibus, communi thesauro dicti Hospitalis suffragia, & onera exhiberent annuatim, ac Magistri, & Conventus praedictorum mandatis obtemperarent, nec quovis modo, clam, vel palam illi, qui prioratus, beneficia, & loca Ordinum suppressorum huiusmodi tenerent, eis cederent, vel renunciarent, aut de eis donationem facerent absque expresso consensu, licentia, & auctoritate Magistri, & Conventus